



FOTO SPLENDID

VIAȚA SOCIALĂ

Filos

FOTO SPLENDID

Volumul I

Costică ACSINTE

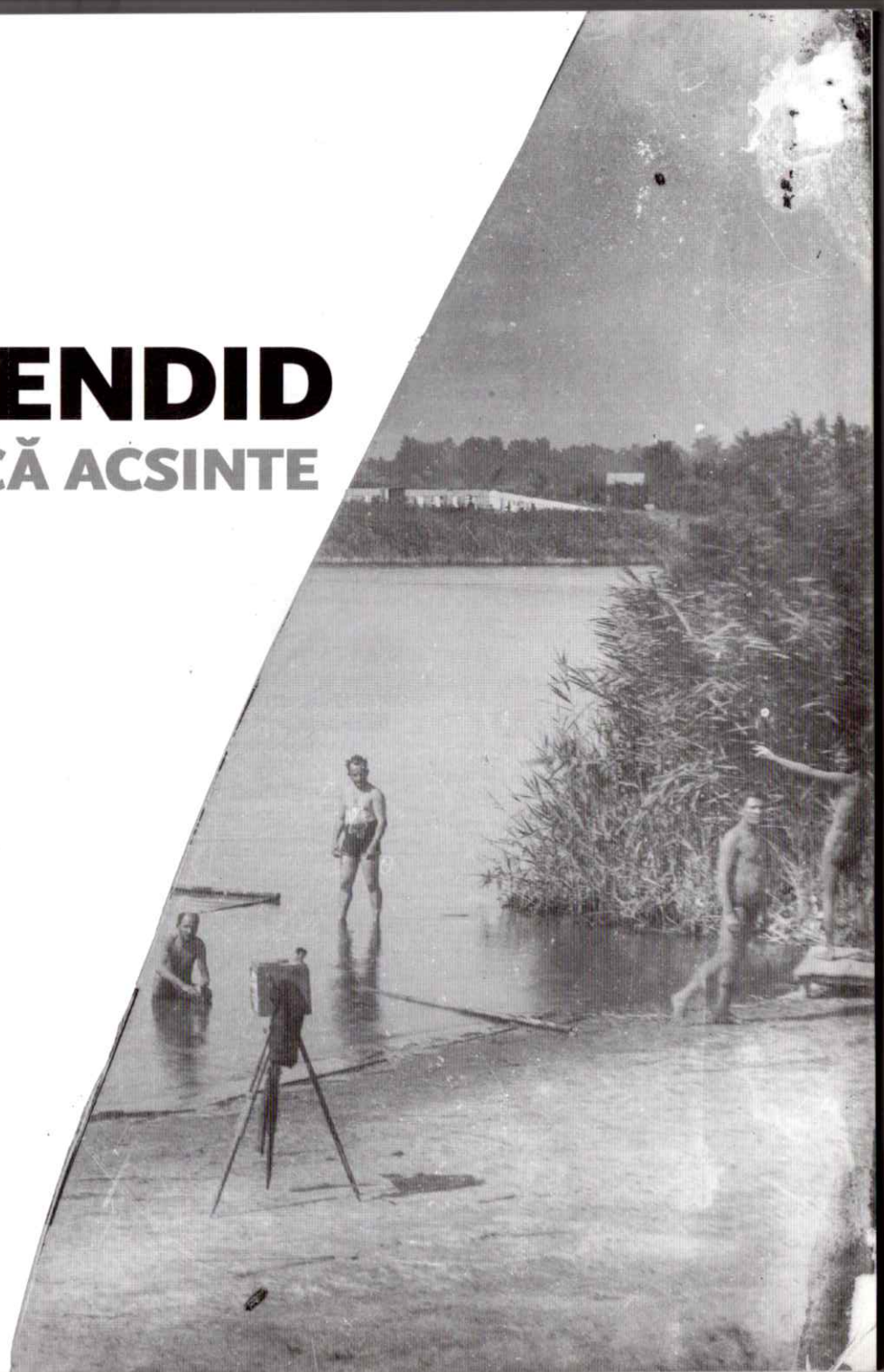
FOTO SPLENDID

COLECȚIA COSTICĂ ACSINTE

VIAȚA SOCIALĂ

Prefață de Alina PAVELESCU
Cuvânt înainte de Cezar POPESCU
Postfețe de Răzvan CIUCĂ și Filip-Lucian IORGA

Filos



Acest volum face parte din colecția de albume Foto Splendid, o serie ce prezintă temele majore din opera lui Costică ACSINTE, îngrijită de Cezar POPESCU. Foto Splendid a fost denumirea studioului foto în care Acsinte și-a desfășurat activitatea între 1930–1960.

Fotografia de pe coperta I este una dintre puținele imagini ale studioului Foto Splendid ce s-au păstrat.

Colecția Costică Acsinte este un proiect inițiat de **Atelierele Albe & Muzeul Județean Ialomița**. Fotografia de la pagina 96 face parte din arhiva personală Florin FLOREANU.

Toate fotografiile sînt realizate de Costică Acsinte și, în conformitate cu legea română, sunt în domeniul public.

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform legii în vigoare.

©2015 Editura FILOS și Cezar POPESCU.
Toate drepturile rezervate.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ACSINTE, COSTICĂ

Foto Splendid: Colecția Costică Acsinte: viața socială / Costică Acsinte
îngrijitor colecție și cuvînt înainte: Cezar Popescu
pref.: Alina Pavelescu · postf.: Filip-Lucian Iorga și Răzvan Ciucă.
București: Filoș, 2015 · ISBN 978-606-8619-17-0
I. Popescu, Cezar (pref.) · II. Pavelescu, Alina (pref.)
III. Iorga, Filip-Lucian (postf.) · IV. Ciucă, Răzvan (postf.)

ok, pe flickr,
ă să provoace
ozia: restaurare,

stă se miră la

IUCĂ, muzeograf
IA, APRILIE 2015

Ne uităm prea repede strămoșii, ne dărâăm
prea ușor clădirile de patrimoniu, ne respectăm
mult prea puțin trecutul, suntem parcă unii
dintre cei mai uituci europeni.

În această atmosferă generală de comodă și
vinovată amnezie, apar „excentrici“ care se
încăpățânează să nu participe la distrugere, să
nu ne lase să (ne) uităm. Cezar Popescu este
unul dintre acești apărători ai identității noas-
tre. Și nu e deloc ușoară sarcina pe care și-a
asumat-o. Lucrează cu un material perisabil și
fragil și luptă împotriva dispariției unor imagini
care ne spun ceva despre cine am fost.

Salvată ca prin minune, arhiva fotografului
ialomițean Costică Acsinte a fost readusă la
lumină, imaginile au fost restaurate, iar Cezar
Popescu le-a oferit o a doua viață, de data
aceasta în mediul electronic și pe plan inter-
național. Pentru că lucrările acestui fotograf
român uitat au ajuns celebre în întreaga lume,
prin intermediul internetului.

Sunt cu atât mai bucuros de acest eșec al
uitării, cu cât strămoșii mei au fost moșneni
din Poiana—Ialomița, iar Costică Acsinte e
născut la Perieți, vatră vecină de moșneni. Se
prea poate ca neamurile noastre să se fi înrudit
cândva, în negura vremurilor.

Postfață

Fotografiile lui Costică Acsinte sunt valoroase
pentru oricine cercetează istoria României de
sfârșit de secol al XIX-lea și început de secol XX.
Pentru istoria socială, Arhiva Acsinte e curată
comoară. La fel, pentru istoria Bărăganului,
destul de săracă în astfel de mărturii.

Valoarea și raritatea vin și din faptul că foto-
grafiile din colecția salvată de Cezar Popescu
spun o poveste rareori auzită. Familiile boie-
rești, marea burghezie, chiar mica burghezie
și elitele sătești au păstrat cu grijă portretele și
fotografiile strămoșilor, vehicule de memorie și
instrumente de afirmare și menținere a statutu-
lui social. Țăranii săraci, însă, și lucrătorii de la
orașe, mahalagii și lumea pestriță a celor care
și-au căutat norocul în Bărăgan au fost mult
mai puțin atenți (pentru că nici nu prea le ardea
de așa ceva) la imortalizarea propriilor chipuri
și la perpetuarea memoriei de familie. Aici e
marele merit al lui Costică Acsinte, în fotografi-
ile căruia nu vedem numai obraje subțiri, ci și
figuri cu trăsături nerafinate, mâini asprite de
muncă, ochi obosiți, copii prea slabi dar încân-
tați de jucăriile lor modeste.

Opera lui Acsinte nu e numai izvor pentru
istorici și sociologi, ci și încântare estetică pen-
tru iubitorul de fotografie veche și de povești
trecute, în general. Pentru că aceste fotografii

spun povești, au expresivitate și te cuceresc, fie că sunt candid, aspre, pline de tristețe sau de voioșie. Sunt făcute de un fotograf talentat, cu ochi ager și sensibilitate mereu vie. Un fotograf care merita recuperat și pe care merită să îl cunoaștem din ce în ce mai bine, alături de cortegiul lui de personaje de cele mai multe ori anonime, dar care reușesc să ne spună, pe tăcute, istorii pline de farmec.

Salut apariția acestor fotografii și într-o serie de albume, nou motiv de bucurie pentru cei deja pasionați de arta lui Acsinte și de interes pentru cei care urmează să o descopere.

Filip-Lucian IORGA, *istoric*
BUCUREȘTI, APRILIE 2015